

over 23 Millioner, Lollands (Spare- og Laanekasse med over 27 Millioner og Fyns Stifts Sparekasse med over 54 Millioner. I Stedet for 600 Kr. vil København og Omegns Sparekasse komme til at udrede over 3,000 Kr., Bondestandens Sparekasse over 700 Kr., Bikuben over 2,000 Kr., Dansk Arbejder-Sparekasse over 700 Kr., Lollands Spare- og Laanekasse over 900 Kr. og Fyns Stifts Sparekasse over 1,800 Kr. Disse 6 Sparekasser ville komme til at udrede 9,275 Kr. i Stedet for, at de, hvis vi bleve staaende ved Maksimumsummen 600 Kr., vilde komme til at udrede 3,600 Kr., altsaa bliver det en Merudgift for de 6 Sparekassers Vedkommende paa over halvsjette Tusinde Kroner.

I Bemærkningerne staar der, at intet Pengeinstitut skal give mindre end 2 Kr. Jeg synes, at vi passende kunde ændre Tallet til 5 eller 10, idet de 2 Kr. synes mig noget lidt, naar en Sparekassenspektør eller en af de underordnede skal rejse ud til et Pengeinstitut og foretage Tilsyn.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvad der i Lovforslaget forstaas ved Filialer. Der staar i § 1: „Saafernt et saadant Institut har Filialer, bliver hver af disse i den her omhandlede Henseende at anse som særskilt Institut.“ Det staar mig ikke ganske klart, hvad der forstaas ved Filial. Den sjællandske Bondestands Sparekasse har, saa vidt jeg ved, over 30 Kontorsteder omkring i Landet. Skulde disse nu betragtes som Filialer og altsaa som særskilte Institutter, skulle de først være med til at udrede den  $\frac{1}{30}$  pro mille af den Indskudskapital, som staar paa det enkelte Kontorsted — og et enkelt af Kontorstederne i Den sjællandske Bondestands Sparekasse har f. Eks. 2 Mill. Kr. —, og saa bliver der her i Virkeligheden Tale om en dobbelt Beskatning, idet det hele er sammenført paa Hovedkontoret. Men hvor det er Tilfældet, synes det mig ikke til nogen Nytte, at vi tage Filialerne med — vel at mærke, naar Maksimumsbestemmelsen i Overensstemmelse med, hvad jeg før sagde, bliver ophævet —, thi saa komme de jo igen til at udrede Afgift af hele Indskudskapitalen i Hovedkontoret. Jeg anbefaler Forslaget i det Haab, at den højtærede Indenrigsminister vil tage de Bemærkninger, jeg har gjort, under Overvejelse og muligvis til anden Behandling foreslaa Ændringer i den Retning, jeg har antydnet.

**Andreasen:** Ligesom den ærede foregaaende Taler kan ogsaa jeg anbefale det

foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Princippet deri er ikke nyt, idet man tidligere har gennemført det i den i 1904 vedtagne Lov om Livsforsikringsvirksomhed. I den Lovs § 55 staar der: „Samtlige danske og her i Landet tilladte udenlandske Livsforsikringsselskaber skulle til Statskassen aarlig betale en Afgift af to pro mille af de i det foregaaende Aar indgaaende Præmier for her i Landet direkte tegnede Forsikringer, dog mindst Hundrede Kr. Indbetalingen sker til Forsikringsraadet senest en Maaned efter hvert Aars Regnskabsaflæggelse. Udebliver Betalingen over Forfaldstid, betales Afgiften med dens dobbelte Beløb.“ Naar jeg kan godkende dette Princip saavel paa Livsforsikringens Omraade som paa det, der i Dag er Tale om, ønsker jeg dog samtidig at tilføje, at jeg maa forbeholde mig, at vi ikke gaa videre og søge Princippet gennemført ogsaa paa Omraader, hvor det efter min Mening ikke bør praktiseres. Jeg sigter her til en saadan Institution som Arbejds- og Fabriktilsynet. Jeg vil nødig ved at udtale min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag forpligte mig til ogsaa til sin Tid at paalægge dansk Haandværk og Industri Udgifterne til Arbejds- og Fabriktilsynet. Det forekommer mig, at der her er en Væsensforskel. For Sparekassernes Vedkommende er der kun Tale om en Del af den Revision, som de selv i Virkeligheden ere pligtige at afholde Udgifterne til. Der er Tale om Selskaber og Institutioner, der drive Forretninger med Penge, og dem kan man udmærket godt paalægge at afholde Udgifterne ved det Tilsyn, som nu en Gang er nødvendigt overfor saadanne Virksomheder. I Sparekassekommissionen, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, har man allerede taget Stilling til dette Spørgsmaal, og der er i Kommissionen — jeg røber ingen Hemmelighed ved at sige det her — stillet et Forslag, der i det væsentlige er enslydende med det af den højtærede Indenrigsminister her fremsatte. Jeg har imidlertid intet imod at tiltræde den Henstilling, som den ærede foregaaende Taler (R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds]) rettede til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til Maksimumsbeløbets Ophævelse. Jeg har intet imod, at Afgiften bliver fortløbende, som det ærede Medlem udtrykte sig, at Maksimum ikke sættes til 600 Kr.

Af Lovforslagets Motiver fremgaar det, at det nuværende Tilsyn koster 16,000 Kr. aarlig. Ifølge Lovforslaget vil den her